„Изврши го абдестот темелно, протиј меѓу прстите (со вода), и длабоко вшмукувај вода во носот – освен ако постиш.“

Лекит бин Сабира, Аллах нека е задоволен со него, рекол: „Бев пратеник на племето Бену ел-Мунтафик – или дел од неговата делегација – кај Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем. Кога пристигнавме, не го затекнавме во неговата куќа, туку ја затекнавме мајката на верниците, Аиша. Таа нареди да ни се приготви хазира (вид јадење), па ни ја подготвија. Потоа ни донесоа голема чинија со урми. Подоцна дојде Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, и рече: „Дали добивте нешто за јадење, или ви беше донесено нешто?“ Рековме: „Да, о Божји пратенику.“ Додека седевме со него, дојде овчарот, ги внесе овците во местото за одмор, а со него имаше јагне што блееше. Пратеникот го праша: „Што се роди, о тој и тој?“ Тој одговори: „Јагне.“ Тогаш рече: „Заколи за нас овца наместо него.“ Потоа додаде: „Не мисли дека ја колеме оваа овца заради тебе. Имаме сто овци и не сакаме нивниот број да се зголеми. Кога овчарот ќе добие јагне, колеме овца наместо него.“ Реков: „О Божји пратенику, имам жена, но во нејзиниот јазик има нешто“ – мислејќи на грубост во зборувањето. Тој рече: „Тогаш разведи ја.“ Реков: „О Божји пратенику, имаме долг заеднички живот, и имам дете од неа.“ Тој рече: „Тогаш поучи ја (посоветувај ја). Ако има добро во неа, ќе прифати. И немој да ја удираш својата сопруга како што ја удираш својата слугинка.“ Потоа реков: „О Божји пратенику, кажи ми за абдестот.“ Тој рече: „Изврши го абдестот темелно, протиј меѓу прстите (со вода), и длабоко вшмукувај вода во носот – освен ако постиш.“

[رواه أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه] [صحيح]

Лекит бин Сабира, Аллах нека е задоволен со него, раскажува дека дошол како дел од делегацијата на неговото племе Бену ел-Мунтафик кај Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем. Рече: Кога стигнавме, не го затекнавме во неговата куќа, а ја затекнавме мајката на верниците, Аиша, Аллах нека е задоволен со неа. Таа нареди да ни се приготви супа од брашно и маст, и ни донесоа чинија со урми. Потоа дојде Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, и праша: „Дали ви беше донесено нешто од храна?“ Рековме: „Да.“ Лекит продолжи: Додека седевме со Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, дојде неговиот овчар, ги тераше овците кон местото каде што ги држат, а со него имаше мало јаре што блееше. Пратеникот го праша: „Што се роди?“ Тој рече: „Женско.“ Пратеникот рече: „Заколи за нас наместо него една возрасна овца.“ Потоа, салаллаху алејхи ве селем, додаде: „Не мислете дека оваа овца ја заклавме заради вас. Ние имаме сто овци и не сакаме бројот да им се зголеми. Кога ќе се роди ново јагне, колеме овца наместо јагнето.“ Лекит рече: „О Божји пратенику, мојата жена има остар јазик и грубост при зборувањето, па што да правам со неа?“ Тој

му рече: „Тогаш разведи ја.“ Реков: „О Божји пратенику, имаме долг и заеднички живот со неа, а и имам деца од неа.“ Тој рече: „Тогаш поучи ја (посоветувај ја). Ако има добро во неа, ќе прифати совет. А ако не прифати, удри ја со удар што не остава трага и не е опасен, но немој да ја удираш својата сопруга како што ги удираш твоите робови.“ Потоа Лекит рече: „О Божји пратенику, извести ме за абдестот.“ Тој рече: „Нека водата при абдестот допре до сите места што треба да ги допре, дај му го на секој дел од телото неговото право, и не оставај ништо од неговите задолжителни и препорачани делови. Рашири ги и протријат ги прстите на рацете и на нозете при миењето, и темелно вшмукни вода во носот и испушти ја – освен ако постиш, за да не допре вода во стомакот.“

http://sunnah.global/hadeeth/mk/show/8378